

Sygn. akt I Ca 293/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2023 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący sędzia Barbara Bojakowska

Sędziowie Joanna Składowska

E. A.

Protokolant Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2023 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. O.

przeciwko R. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu

z dnia 13 kwietnia 2023 roku, sygnatura akt I C 248/21

oddala apelację;

zasądza od R. P. na rzecz M. O. 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 17 sierpnia 2023 roku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I Ca 293/23

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Wieluniu w sprawie z powództwa M. O. przeciwko R. P. o zapłatę, zasądził od pozwanego na rzecz powoda 35600 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 marca 2021 r. do dnia zapłaty i 6397 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia wyroku do dnia zapłaty (pkt 1 a i b) oraz nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wieluniu 444,13 zł tytułem wydatków w sprawie (pkt 2).

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia i wnioski, których istotne elementy przedstawiają się następująco:

Pozwany zamieścił na portalu internetowym (...) ofertę sprzedaży pojazdu marki B. (...), seria 7 z 2005 roku. Wśród szczegółów opisujących pojazd wskazał m.in.,

że auto posiada aktywne zawieszenie sport i komfort.

Na ofertę odpowiedział powód, który razem z ojcem oraz narzeczoną, udał się do O., żeby obejrzeć samochód. Pozwany poinformował powoda, że samochód jest sprawny, nie wymaga napraw, a jedynie wymiany oleju po kilkuset kilometrach. Ojciec pozwanego poinformował ojca powoda, że w pojeździe wymieniany był silnik. Strony udały się wykonać przegląd techniczny pojazdu do stacji (...) w W.. Badanie wykazało kilka błędów niemających wpływu na użytkowanie pojazdu. Błędy zostały skasowane. Strony zawarły umowę sprzedaży pojazdu za kwotę 35500 zł.

Po nabyciu pojazdu powód udał się nim do K.. Po niedługim czasie pojechał nim do W.. Podczas tej podróży pojawiły się problemy z instalacją gazową, silnik nie chodził równo. Następnego dnia po powrocie z W., po uruchomieniu silnika, nastąpił wyciek płynów z silnika. Powód przewiózł pojazd na lawecie do warsztatu samochodowego P. T. (1). O zaistniałej sytuacji poinformował pozwanego. P. T. (1) stwierdził przede wszystkim wyciek płynu chłodniczego i oleju w komorze silnika i innych częściach, uszczelnienie miski skrzyni biegów za pomocą silikonu, zamiast stosownej uszczelki, a także zamontowanie w pojeździe zamiast amortyzatorów z poduszkami pneumatycznymi, zawieszenia McPhersona. Za badanie techniczne powód zapłacił 100 zł.

Po oględzinach pojazd został odholowany na podwórko powoda. Powód poinformował pozwanego, że zamierza odstąpić od umowy. Strony pojęły rozmowy ugodowe i zdecydowały, że pojazd zostanie oddany do naprawy, by ustalić przyczynę usterek, a koszty naprawy zostaną pokryte po połowie. Samochód został naprawiony. Po naprawie pojazdu pojawiła się awaria instalacji gazowej. Powód udał się do serwisu, gdzie zaproponowano wymianę instalacji gazowej. Poinformował o tym pozwanego, który nie wyraził zgody na partycypowanie w kosztach.

Ostatecznie powód zdecydował się odstąpić od zawartej z pozwanym umowy sprzedaży, wskazując na wady pojazdu, głównie wynikające z nieprofesjonalnych napraw, na fakt zamontowania w nim silnika niewiadomego pochodzenia, brak amortyzatorów z poduszkami pneumatycznymi, nieprofesjonalne uszczelnienie miski skrzyni biegów.

Przedmiotowy pojazd posiada silnik przeznaczony do tego modelu, oryginalny od producenta pojazdu, ale wymieniony z pierwotnie zamontowanego w tym pojeździe. Stan silnika jest dobry, zdatny do użytkowania. Brak jednak informacji o pochodzeniu i przebiegu silnika. Pojazd posiada zwykle zawieszenie typu McPherson, natomiast według oferty wyposażony jest w system A. D. obejmujący aktywny stabilizator. W przypadku instalacji gazowej nie wszystkie elementy wymienione w świadectwie homologacji odpowiadają tym, jakie zamontowane są w pojeździe. Pojazd poddawany był naprawom nadwozia. Wykonana próba drogowa nie stwierdziła nieprawidłowości w działaniu skrzyni biegów, ale do szczegółowej analizy jej stanu konieczne jest jej wymontowanie i spuszczenie płynów.

Ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie sąd dokonał na podstawie zeznań świadków oraz stron, które w zakresie dotyczącym okoliczności zawarcia umowy, użytkowania pojazdu przez obie strony, co do zasady były zgodne. Spór natomiast dotyczył tych okoliczności faktycznych, które wymagały wiedzy specjalistycznej.

W zakresie stanu technicznego pojazdu sąd uznał za wiarygodne dokumenty dotyczące pojazdu, badań jakim był poddawany. Dał także wiarę zeznaniom świadków

P. D. i P. T., którzy diagnozowali pojazd. Zeznania świadka P. T. dotyczące usterki stwierdzonej po zakupie pojazdu, znalazły potwierdzenie w opinii biegłego sądowego

z zakresu techniki motoryzacyjnej E. B.. Opinię główną oraz uzupełniającą biegłego sąd uznał za wiarygodne i logiczne.

Według sądu powództwo jest uzasadnione, zaś przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest roszczenie powoda wynikające z zawartej przez strony umowy sprzedaży pojazdu marki B. (...) z dnia 29 grudnia 2020 r.

Kolejno wskazano na art. 556 k.c., art. 556¹ § 1 k.c., art. 557 § 1 k.c. art. 559 k.c., art. 560 § 1 i 4 k.c., art. 568 k.c. i stwierdzono, że okoliczności faktyczne niniejszej sprawy wskazują, że sprzedany powodowi przez pozwanego pojazd marki B. (...), nie posiadał wszystkich cech fizycznych, o jakich pozwany zapewniał

w ofercie. Pojazd posiada zwykle zawieszenie typu McPherson, natomiast według oferty wyposażony jest w system A. D. obejmujący aktywny stabilizator. Niewątpliwie więc zwykle zawieszenie wpływa na mniejszy komfort jazdy, niż w przypadku aktywnego. Poza tym instalacja gazowa nie zawiera wszystkich elementów wymienionych w świadectwie homologacji. Jak wynika z ustalonych okoliczności dla sądu po naprawie pojazdu pojawiły się problemy z instalacją gazową i powodowi proponowana była jej wymiana. Niepewne jest zatem dalsze użytkowanie pojazdu z taką instalacją. Okoliczność, iż po naprawie, nie stwierdzono nieprawidłowości, które aktualnie uniemożliwiałyby użytkowanie pojazdu, nie oznacza, że powód nie mógł skorzystać z uprawnienia do odstąpienia od umowy z powodu braku wszystkich cech, o jakich pozwany zapewniał w ofercie. Za niezasadne uznano uprawnienie powoda do odstąpienia od umowy z powodu zamontowania w pojeździe innego silnika, gdyż stan obecnego jest dobry i zdatny do użytkowania.

Dla sądu spełniona pozostaje przesłanka istnienia wad określona

w art. 556¹ § 1 pkt. 2 k.c. Stwierdzone wady uznać należy za istotne. Z okoliczności sprawy wynika, że istniały w chwili zawarcia umowy, zatem odpowiedzialność pozwanego jako sprzedawcy zostaje utrzymana w świetle art. 559 k.c.

Złożenie przez powoda oświadczenia o odstąpieniu od umowy pismem z 26 stycznia 2020 r. uznano za skuteczne w świetle uprawnień określonych w art. 560 k.c. i terminów z art. 568 k.c.

Skutkiem odstąpienia od umowy jest obowiązek zwrotu wzajemnych świadczeń, zatem powód może żądać zwrotu zapłaconej ceny 35500 zł, a także kosztów związanych z zawarciem umowy o jakich mowa w art. 556 § 1 k.c. Zaliczyć do nich można dochodzoną przez powoda należność w kwocie 100 zł, związaną z kosztami diagnostyki.

O powyższym orzeczono na podstawie art. 494 § 1 k.c. i art. 556 § 1 k.c.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2¹ k.c. w zw. z art. 476 k.c.

w zakresie kwoty 35600 zł oraz art. 481 § 1 i 2¹ k.c. w zw. z art. 455 k.c. w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie, a o kosztach na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na tej samej zasadzie pozwany został obciążony pozostałymi wydatkami poniesionymi ze środków budżetowych Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku wniósł pozwany, który zaskarżył go w całości, zarzucając:

1/ naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 § 1 KPC poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia w sprawie, polegające na dowolnej ocenie dowodów, wywodzeniu z zebranego materiału dowodowego wniosków sprzecznych z innymi dowodami i formułowaniu wniosków na podstawie przekonania sądu naruszającego zasadę logicznego powiązania wniosków z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym poprzez:

- sprzeczne z materiałem dowodowym uznanie, że pojazd posiada zwykle zawieszenie typu McPherson, natomiast według oferty wyposażony jest w system A. D. obejmujący aktywny stabilizator, a zatem zwykle zawieszenie wpływa na mniejszy komfort jazdy, niż w przypadku aktywnego, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego, przede wszystkim opinii biegłego sądowego inż. E. B. wynika, że pojazd nie posiada niezgodności wyposażenia z danymi producenta, a mianowicie przedstawiony do badań pojazd posiada amortyzatory zgodne z informacją producenta w zakresie wyposażenia -są to kolumny amortyzatora typu McPherson z czujnikiem elektronicznym oznaczone jako system (...) i takie były w pojeździe w dniu badania; dodatkowym elementem zawieszenia jest system A. D. który

obejmuje aktywny stabilizator i ten pojazd ten element posiada na wyposażeniu, a komplementacja zawieszenia w chwili badania była zgodna ze specyfikacją producenta;

b/ uznanie przez sąd meriti, że po naprawie pojazdu pojawiły się problemy z instalacją gazową i powodowi proponowana była jej wymiana, co wpływa zatem na niepewne dalsze użytkowanie pojazdu z taką instalacją, podczas gdy elementy składowe instalacji gazowej

w czasie ekspozycji pojazdu mogą ulegać samoczynnemu zużyciu, które należy wymienić; można je zastąpić elementami innych producentów niż zostało to wpisane w świadectwie homologacji w dniu założenia instalacji (...) do pojazdu, ponieważ jedynym istotnym elementem homologacji jest butla gazowa, a najważniejszym czynnikiem jest wyłącznie dostosowanie elementów składowych instalacji gazowej do pojemności i parametrów silnika, a rodzaj i marka producenta jest nieistotna,

c/ uznanie przez sąd, że okoliczność, iż po naprawie, nie stwierdzono nieprawidłowości, które aktualnie uniemożliwiałyby użytkowanie pojazdu, nie oznacza,

że powód nie mógł skorzystać z uprawnienia do odstąpienia od umowy z powodu braku wszelkich cech, o jakich pozwany zapewniał w ofercie, podczas gdy ani z opinii biegłego sądowego inż. E. B., ani pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, ażeby w dacie dokonania sprzedaży pojazd był niesprawny i posiadał jakiegokolwiek ukryte wady;

2/ naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 6 KC poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i tym samym uznanie przez Sąd I instancji, że powód udowodnił istnienie istotnej wady pojazdu, w sytuacji gdy materiał dowodowy prowadzi do odmiennego wniosku.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi

I instancji do ponownego rozpoznania, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego

w postępowaniu apelacyjnym oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentacji fotograficznej, filmowej oraz tekstowej zapisanej na płycie DVD-R poprzez dokonanie jej oględzin, treści korespondencji e-mailowej dotyczącej wyjaśnień biegłego sądowego inż. E. B. z dnia 1 czerwca 2023 roku w kwestii zawieszenia pojazdu, oświadczenia sporządzonego w dniu 1 czerwca 2023 roku w AUTO-NAPRAWA w W. dotyczącego elementów składowych instalacji gazowej na okoliczność braku niezgodności wyposażenia pojazdu z danymi producenta, a także braku wad istotnych pojazdu w dacie jego sprzedaży, z ostrożności procesowej, dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego sądowego inż. E. B. celem wykazania braku niezgodności wyposażenia pojazdu z danymi producenta.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji pozwanego w całości

i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego,

w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości według norm przepisanych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku sądu II instancji w przedmiocie kosztów postępowania do dnia zapłaty oraz pominięcie dowodów zgłoszonych przez stronę pozwaną wskazanych w apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadna podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy aprobuje ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, a przywołane w apelacji zarzuty naruszenia przepisów prawa uznaje za całkowicie niezasadne.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. przypomnieć należy,

iż Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że postawienie zarzutu jego obraży nie może polegać na zaprezentowaniu przez stronę skarżącą stanu faktycznego przyjętego przez nią na podstawie własnej oceny dowodów; strona skarżąca może tylko wykazywać, posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że Sąd rażąco naruszył ustanowione w wymienionym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy (por.m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000 r., I CKN 1169/99, OSNC 2000/7-8 poz. 139 i z dnia 10 kwietnia 2000 r., V CKN 17/2000, OSNC 2000/10 poz. 189). Strona musi wykazać, że ocena ta nie da się pogodzić z zasadami logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego lub też jest ocena niepełną, bo nie biorącą pod rozwagę, w ramach jej dokonywania, istotnej części materiału procesowego.

Powyższe oznacza, że co do zasady określonej tymi granicami rzeczowej polemiki z oceną materiału dowodowego nie może zastąpić przedstawienie oceny własnej przeprowadzonych w sprawie dowodów i wynikających z niej wniosków w zakresie ustaleń, które to ustalenia (uznawane przez autora zarzutu za odpowiadające rzeczywistemu stanowi rzeczy) są przeciwne konstatacjom faktycznym dokonanych przez sąd. Co więcej zarzut ten nie byłby usprawiedliwiony nawet wówczas gdy wnioski w zakresie ustaleń sformułowane przez autora tego zarzutu - oparte na dowodach zgromadzonych w postępowaniu rozpoznawczym były równie usprawiedliwione jak te, które, chociaż odmienne, sformułował sąd na potrzeby orzeczenia poddanego kontroli instancyjnej. Swobodna ocena dowodów jest bowiem jednym z podstawowych atrybutów kompetencji jurysdykcyjnej Sądu rozstrzygającego sprawę.

Dlatego też w okolicznościach sprawy skuteczne odwołanie się przez pozwanego do zarzutu naruszenia tej normy, wymagało wykazania na czym polegały nieprawidłowości postępowania sądu w zakresie oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń, wyjaśnienia przyczyn dla których oceny konkretnych dowodów nie da się pogodzić czy to z zasadami doświadczenia życiowego czy logicznego rozumowania albo też wskazania z jakich powodów nie powinna ona zostać zaakceptowana w toku instancji poprzez odwołanie się do reguł procesowych, w tym tych, dotyczących określenia rangi poszczególnych dowodów dla poczynienia na ich podstawie ustaleń doniosłych dla rozstrzygnięcia (zobacz: orzeczenie Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001 r., sygn. IV CKN 970/00 i z 6 lipca 2005, sygn. III CK 3/05, za zabiorem Lex nr 52753 i (...)).

Tak rozumianej polemiki pozwany w ogóle nie podjął.

W niniejszej sprawie apelujący, poza polemiką i prezentowaniem swojego subiektywnego stanowiska, nie znajdującego odzwierciedlenia w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszym postępowaniu, zasadniczo nie wskazuje na dowody z których wyciąga inne wnioski.

Podniesiony przez skarżącego zarzut sprowadza się do kwestionowania w swej istocie wyposażenia samochodu, problemów zaistniałych po jego naprawie, czy też nie oraz ,w ocenie skarżącego, braku istotnych wad, które to nie upoważniało kupującego do odstąpienia od umowy.

Sąd Rejonowy w sprawie wyjaśnił wszystkie przyczyny dla których uznał, że powodowi przysługuje żądanie odstąpienia od umowy.

Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie argumenty zaprezentowane przez sąd I instancji w pisemnych motywach rozstrzygnięcia, nie znajdując potrzeby ponownego ich przytaczania, za wyjątkiem poglądu, że brak informacji o zamontowaniu w sprzedanym samochodzie innego silnika nie stanowił uzasadnionej przyczyny odstąpienia od umowy. Natomiast argumentacja apelacji nie daje podstaw aby skutecznie zakwestionować stanowisko Sądu Rejonowego i wyciągnięte na tej podstawie wnioski prawne.

Odnosząc się do treści zarzutów, zauważyć trzeba, że apelujący odnosi się

do charakterystyki zawieszenia sprzedanego pojazdu, które jednak było inne niż deklarowane przez sprzedającego. Kwestie odnoszące się do zalet czy wad systemu A. D. i ich wpływ na jazdę, nie mają w sprawie znaczenia, skoro nie jest to zawieszenie aktywne o jakim była mowa w ofercie sprzedającego pojazd.

Niezasadne są także twierdzenia skarżącego odnoszące się do stanu instalacji gazowej. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, pozwany nie poinformował kupującego, że doszło do jakiś istotnych zmian w instalacji gazowej, jak i o zmianie silnika w pojeździe, które to informacje należy uznać za istotne dla przeciętnej osoby kupującej samochód.

Te okoliczności sprawiają, że uzasadnione jest twierdzenie, że przedmiotowy pojazd nie miał istotnych cech w odniesieniu do pojazdu, jaki miał zamiar kupić powód.

Wskazać trzeba, że instalacja gazowa była przecież montowana na zlecenie samego pozwanego co miało miejsce w październiku 2017 roku. Natomiast w 2020 roku, w chwili, w której powód kupował pojazd, kompleta instalacji była inna i dotyczyła jej istotnych części. Pojawia się zatem pytanie, czy w ogóle faktura mająca stanowić dowód zainstalowania instalacji i homologacja dotyczyła tego samochodu. Nie mówiąc już o sposobie jej zamontowania i stanie na dzień sprzedaży.

Podobnie należy ocenić zatajanie informacji o wymianie silnika w pojeździe. Jest to okoliczność nad wyraz istotna i już tylko zatajanie tej informacji, uprawniło powoda do odstąpienia od umowy. Oczywiście sam fakt wymiany silnika w samochodzie 15-letnim, nie może stanowić o jego wadzie, jeżeli jest samochód sprawny, ale należy o tym poinformować nabywcę. W rozpoznawanej sprawie pozwany dysponował fakturami dotyczącymi, jak twierdził, wszystkich napraw, czy przeglądów, co udostępnił powodowi. (...) jednak załączyć fakturę na wymianę silnika, najistotniejszego elementu auta i nie „pamiętał” nawet gdzie go kupił i dokładnych danych mechanika, który silnik ten wymieniał (tylko imię) – d. zeznania M. P. k 99 verte. Trafnie zatem ustalił Sąd Rejonowy, że sprzedawca pojazdu nie poinformował o tej istotnej okoliczności powoda. Świadczą o tym, nie tylko zeznania ojca powoda E O. i A. P., czy brak faktury na zakup silnika czy jego wymianę, ale też żony pozwanego, która zeznała, że dwa dni po sprzedaży przyszedł SMS z zapytaniem czy silnik był wymieniany, bo powód twierdził, że nie był o tym informowany (d. zeznania J. P. k 99). Faktycznie zatem w sprzedanym samochodzie zamontowany jest silnik niewiadomego pochodzenia i przebiegu, a brak tej istotnej informacji w ofercie sprzedaży należy uznać, jako zaoferowanie pojazdu z wadą istotną.

Reasumując należy dojść do wniosku, że sprzedawca „celowo” nie ujawnił wszystkich nieprawidłowości pojazdu, jak również informował o cechach, który pojazd nie posiadał. Samochód bowiem był obciążony szeregiem wad istotnych, w tym wad ukrytych, o których powód podczas jego kupna nie miał wiedzy, a pozwany je zataił.

Powyższe zatem uprawniało powoda do odstąpienia od umowy kupna samochodu i żądania roszczenia dochodzonego niniejszym pozwem na podstawie art. 560 § 1 k.c.

Zdaniem Sądu Okręgowego, powodowi w zakresie kupna przedmiotowego samochodu nie można postawić zarzutu niewłaściwej staranności, gdyż dokonał jego oceny na stacji diagnostycznej. Natomiast całkowicie inną kwestią jest, że sprzedający mijał się z prawdą, co do cech samochodu i zataił szereg okoliczności dotyczących jego istotnych podzespołów, które to działania doprowadziły do zawarcia umowy przez powoda.

Nie naruszono w sprawie tym bardziej art. 6.k.c, jak to zarzuca skarżący.

Wskazać bowiem trzeba, że ww. przepis traktuje o rozkładzie ciężaru dowodu w sensie materialnoprawnym i wskazuje, kogo obciążają skutki nieudowodnienia istotnego faktu. Przez fakty, w rozumieniu art. 6 k.c. należy rozumieć wszelkie okoliczności, z którymi normy prawa materialnego wiążą skutki prawne, w tym powstanie i treść stosunku prawnego. W konsekwencji do naruszenia art. 6 k.c. dochodzi, gdy sąd orzekający przypisuje obowiązek dowodowy innej stronie, niż tej, która z określonego faktu wywodzi skutki prawne

(patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2017 r., II CSK 699/16, LEX nr 2382420).

W sprawie powód sprostował ww. przepisowi i udowodnił, że kupowany przez niego samochód nie miał cech zawartych w ofercie, jak również, to że pojazd miał istotne ukryte wady, o których powód przy jego kupnie nie wiedział, co uprawniało go do odstąpienia od umowy. Pozwany natomiast, nie sprostował ww. ciężarowi dowodu, gdyż w żaden sposób nie wykazał, że zwolnił się z odpowiedzialności względem powoda, tj. poinformował go o komponentach samochodu oraz o jego wadach, gdyż taka sytuacja w sprawie nie miała jednak miejsca.

Ponadto nie wykazano w sprawie, że nawet jakby powód wiedział o „niedoskonałościach” pojazdu, to i tak zamierzałby go kupić.

Sąd odwoławczy pominął wnioskowany w apelacji dowód dotyczący przeprowadzenia w sprawie opinii uzupełniającej biegłego sądowego inż. E. B. celem wykazania braku niezgodności wyposażenia pojazdu z danymi producenta, gdyż zmierzał on jedynie do przedłużenia postępowania, jak również był spóźniony. Pozwany bowiem w toku postępowania pierwszoinstancyjnego nie kwestionował opinii ww. biegłego i tym samym zamknął sobie drogę do jej podważania przed sądem II instancji. Nie wykazał również, że potrzeba jego przeprowadzenia nastąpiła dopiero po wydaniu wyroku.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy apelację strony pozwanej jako całkowicie bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił, o czym orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego, należnych od pozwanego na rzecz powoda Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 2 wyroku, na podstawie art. 98 § 1 - 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, który pozwany przegrał w instancji odwoławczej w całości.

Sąd zasądził więc od pozwanego na rzecz powoda 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego - ustalone na podstawie § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).